

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De Usura [et] de termino siue t[em]p[or]e vite. Sermo. CXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

De Wura

valore pēderer elinqt. aut g. p tpe decerniat
soluciōis, aut i alio i q nō s̄suevit res pl̄ vale
re regularit' al's q̄ tpe solutois. et i vroq̄ casu
etia miscliāz fac. vbi ḡfa. Lōcedo tibi hec pel
licea v̄l blada p p̄cio q̄d valebūt i b. v̄l alio tpe
etia. cū tñ i b. s̄suevit pl̄ valere q̄z i alio tpe
etia b. si at velut p̄ciū decēniare, p tpe idēcēni
nato b̄ m̄ ve ponat se i lucro turo ve i pl̄bō cō
tigere soleat; aliū i dāno. vbi ḡfa dicēdo. volo
q̄ tñt̄ soluas mibi p bladis aut pelliccis isti
q̄nt̄ valebūt i q̄t̄q̄ tpe v̄s̄q̄ i b. q̄n cari v̄
dūt; et tñc v̄sura ē. L̄ ū rō evidēnt p̄ci; q̄z p̄oi
se v̄l p̄ci suā vei pl̄bō i tuor; illū cū q̄z h̄bit v̄
i plurib; i piculo dāni. Et tñc p̄ se illb̄ s̄t̄ v̄
euēti ve i plurib; i cōtra se illud q̄z euēti
ve i pauciorib;. Est etia ibi alia iusticia; q̄z si
suā v̄dēre deberet op̄eret aliq̄ tpe defēniat
et expōere ad v̄dēdū illā; et i tpe p̄iculari va
go. Et b̄ m̄ p̄tingere possi; q̄z min' caw v̄dē
ref q̄z i die carissimo inter a. z. b. Et p̄ q̄z i tab
pacio fac se certū de lucro vlera q̄z bliana id
stria p̄tingere posse. L̄ bis zcor. Hosti; z Jo
an; z archid; i c. v̄sura. xiiii. q. iii. ¶ Secūd' c

118 bene

D multū p̄dicabiles: ne latā via daref v̄slur; sed i
foro q̄ scie p̄ vir discreto i bis exhibere cōsilia z
remedia. **T**erti⁹ casus ē ecōcurso a p̄mo: vt
si res min⁹ emis q̄s valeat tpe emptōis. recipiē
da tñ i alt⁹ tpe q̄ dubitac: v̄rz pl⁹ v̄lmin⁹ va
litura sit q̄s tpe q̄ empta: cōmitem⁹ ibi v̄slu
ra. v̄bi grā. In mēse mai⁹ qñ frumentū ē cap: eo
q̄ min⁹ de illo repiat tpe illo: emit **P**er⁹ mo
diū frumentī trib⁹ flor⁹. cū tñ tūc valeat q̄tuo
froz. receperit nibilomin⁹ frumentū i mēse au
gusti qñ frumentī solet esse copia mag⁹. z spera
tur q̄ tūc cres flor⁹. valebit: r̄t̄ casus nō repu
rat v̄slura. s̄i pr̄z c̄j̄ de v̄slu. i.c. nauigāti. Et rō
bu⁹ ē: q̄z rō bu⁹ dubij ponit extirationē i rebo
ex ipa nā rez: q̄ in cali tpe min⁹ valere p̄nt. si e

sup p*c*. *U*nū min⁹ das cā tpis: sp pf nām rei
qmin⁹ valer i yno tpe qz lalio. Et sic dicēdū ē
ecouerso i casu pmo. *L*ū bpcor. Alex. de ales
z Hosti. *S*qd si res em̄t min⁹ pftis pv
uetione. vbi grā. Quis emit frumentū in herba
pqncs, qd tpe messis vislitr valer octo. ddm qr
ral vislurari⁹ ē. vz i cicate. exe de vus. *T*ū fm̄
Bal. L. de vus. l. ddm cig aut pus nueratio
ē cā dāni ipri⁹ vedēt: z tuc ē vislura. aut sola cō
uetio ē cā dāni: qun̄ de pnei nō solutpciū: z tuc
zc licit ē. Aue neutrū ē cā dāni: qu frumentū
qd ē in herba nō plu valer tpe zcz: z tuc silr nō
ē vislurari⁹. vt. ff. de zerac. emple. stipulas. qu
frumentū. z. l. si debitor. qu vislitr. Et de. x. sig. l.
inf. stipulātē. qu sacra. *S*qd di. qus. Nunqd cō
mitit vislurā qu vedēdo zcedit terminū vt era⁹
bat emprores ad sua istitū vl restudinē: nō en⁹
rē pb cari⁹ vedēt. Dicūr qd qu si ex bempro
res icurrunt aliquid dānū: pura rōne qlicas; mer⁹
cis; qr nō bz cā bonas merces: tuc cōmitit vis
lurā z restituere obligat. cf. dysu. i. c. 2 sulur. In
qubo at casibz rō dubij vl piculi excuset vislurā:
dicā i seqnibz. *E*st tu i pmilb casibz z mag⁹
me i pmo silr bat accēdū: qz tu pf tpis dilati⁹
onē res vedēt cari⁹ vc. vt s. s. tu i bds ziderar
si tacto tpe force res minorū i melatura vl pode
rere i frumento vl rebu liqdis: vino qd repleri
opere: qr z bdānū z piculi occurrit. Sie gbz
i bfmōe qd sentiēdū sic circa pmi terminū. f.
grē. In seqnī fmōe vidēdū erit de scđo terminū
no videlicz vice. Rogemgdeum vt i bis du⁹
bhjs z malicioſis zctibz illumine corda nra: qz
tin⁹ euidare possim⁹ pcla aiaz z sciazz nsaz
pcham dnm nostrū.

De Usurz et de termino siue etpe vite.

Germ. CXI.

Le cupiditas. Lm. v. ¶ In pcedētis
Qui timō audist̄ de hac pessima radī
ce auaricie plā mala. Et signans de vlsura qd̄ z
q̄ multipl̄r accipias. An q̄s de pecunia mutua
ta possit aliquā vtilitatē recipie. Sil̄ an q̄ re
possit car̄ vēdere p̄p̄ exspectatōis solutois p̄
c̄z i q̄b̄ casib̄ tps̄ sine emin̄ p̄to estiari pot̄
sit ceter̄ parib̄. Que etiā sine s̄iḡ vlsuraz i emi
tiōe z vēditōe. Nec oia dicere sūt ve i gnali q̄s
possit aḡscere q̄nta mala op̄f̄ radit̄ ista pessi
ma auaricie. Et q̄ i teretia p̄f̄ fndis pcedētis
dicēt̄ erat d̄ tripli c̄mio sine tpe. vice ḡte/vi
te z culpe. Et d̄ pmo timō pauca d̄ca sūt. vice
de p̄ exspectatōis solutois q̄ d̄ emin̄ p̄e. q̄n
ti meriti sit mutuare sine vlsura; aut re iusto p̄
cio vēdere /z solutois eminū dare. q̄n ēt sit illi
ciū rē. p̄p̄ tps̄ dilatōez car̄ vēdere aut min̄
emere. Illic dō itendo dicere de scđ̄ c̄mio sine
tpe vice vice. Pro grā Bue ma. ¶ Radix oīm
maloz z cupi. vbi s. ¶ In pcedētis i rē
gee ser. dēm ē quo si triplex c̄min̄ sine triplex
tps̄ occurrit̄ i emptōe z vēditōe; vice ḡte/vite

z elpe. Expedito ḡ emio sine rpe ḡfē s̄ pre. seq̄
n̄ sc̄os t̄mīn̄ v̄ies v̄ite. de q̄d̄ p̄pha. que n̄ trās
gredit̄. s̄ diu se viuere arbitantes. Et q̄ circa
t̄mīn̄ ḡre dicti est de v̄editōis et p̄is ex pre ven-
dōis; merito et tractādū est de emp̄io ip̄is
p̄is ex pre emperio. Et de b̄ in p̄nti ser. statui
ponere tres q̄ones q̄s ponit s̄. Bernardi. i tra-
nsu de v̄lu. Pria q̄n̄ t̄ quo licet̄ v̄dere ad
v̄itā reddit̄ p̄dialest̄ p̄silēs z̄c̄ inire. Sc̄o:
an licet̄ emere b̄ditarie hereditates p̄dialest̄.
Tertio an l̄z enere pecūniarios reddit̄ b̄ditaq̄
L̄ circa p̄mū q̄ri pr̄: v̄r̄p̄ abs/ (re seu ad v̄itā.
q̄ v̄lure v̄cio licet̄ si emere ad v̄itā reddit̄ p̄
dialest̄; Ad q̄d̄ d̄m̄ e fm̄ Alex. l̄o. q̄ cl̄s z̄c̄
licet̄ fieri potest: z b̄ sp̄lici r̄one. Primo r̄one
veri dñij. Sc̄o r̄one dubij seu p̄cl̄i. Tertio ra-
tione iusti precij. Primo b̄ licet̄ r̄one veri dñij.
nā q̄ dñs ē alicui rei dñs ē est v̄lus illi⁹. Ma-
nifestū est at q̄ dñs veri alie⁹ rei si c̄ ē in alterū
trāfferre pr̄: sic ē i ale⁹z̄ trāfferre pr̄ v̄lure fructū
illi⁹ fr̄tēa sibi rei p̄petat̄. sic p̄z̄ maiſteſte i locat̄
Ūt etiā pb̄ari posse ex dñio vero. q̄ si c̄ dñs rei
ea trāfferre pr̄ simpli⁹ dādo v̄l̄ v̄dēdo c̄: vel re-
tinēdo. p̄petat̄ rei et trāferēdo v̄lure. sic p̄ da
re seu t̄herē q̄d̄ decimātū p̄s seu p̄t̄lare.
Ex q̄ p̄z̄ q̄ licet̄ p̄nt̄ v̄edi acq̄s̄ emi reddit̄ ad
v̄itā r̄one dñij. Sc̄o b̄ etiā licet̄ r̄one dubij
seu p̄cl̄i. nā si c̄ p̄z̄ ex de v̄lu. in c. nauigati. Si
q̄s pane/vinū/oleū z p̄filia v̄dit̄ ve ampli⁹ q̄
valeat̄. p̄ cis in certo rpe recipiat̄: si c̄ ea z̄c̄us
rpe no fuit̄ v̄edit̄: r̄one dubij q̄ p̄z̄ accipit̄
q̄ dedit̄ excusat̄ in eli⁹ casu. ve dicti est in p̄ce:
ser. nisi als̄ alioſ ſimilā inſerio inſueniret̄. Sz̄
si in emp̄io vel v̄editōe redditiū ad v̄itā du-
biū est: Ut̄ vendēs plus det̄ q̄s̄ accipiat̄: q̄. l̄.
emēs cito mori p̄ et n̄ p̄cepta ſorte. z v̄r̄ emēs
pl̄ accipiat̄ q̄ det̄: q̄ mltū p̄t̄ viuere aut̄ cito
mori. Dz̄ q̄ cl̄s z̄c̄us r̄one dubij q̄d̄ inde pue-
nit̄ ex p̄e v̄edēt̄ arq̄s̄ emēt̄ licet̄ est cēſend⁹
Dubitā: an res p̄pata min⁹ dimidia p̄e iu-
sti p̄c̄j: v̄editōi dz̄ reddi vel retinēri: R̄nr̄: q̄
si res min⁹ dimidia p̄e iusti p̄c̄j p̄paf: in p̄t̄ce
emperioſ est ſupplere p̄ciū iuſtū: vel a z̄c̄u re-
cedere. ve ap̄e dr̄ rex. ex de emp. et ven. in c. cuž
dicti. Eſt t̄n̄ v̄z̄ fm̄ glo. ibidē. ſup̄ v̄bo dece/
p̄t̄ois. ybi dr̄. q̄ c̄i dol̄ dat̄ cām̄ ſerū. Pura:
dolo te induxi ad vendēdā r̄e aliquā / alias nō
v̄edit̄: nō tenet̄ z̄c̄. vt̄. ff. de dolo. l̄. z elegā^z
z. fij. q. q. q̄s̄ q̄s̄ ep̄. in fi. z c̄f̄ de rex. p̄muta. c̄i
vniuersit̄. vbi de rex. q̄ decep̄s̄ z nō decipiet̄/
bus iurra ſubiuuit̄. Si vo incido in z̄c̄us q̄r̄
v̄edit̄: crā: z̄ dol̄ cuū min⁹ v̄edit̄: v̄l̄ per
dol̄ meū pl̄ emiſti tenet̄ qd̄ z̄c̄us: z̄ agit̄ ad
ſupplētū residui. ff. de actiōe emp. et ven. l̄.
Julian⁹. h. Si v̄edit̄. Si vo dol̄ nō dat̄ cām̄
z̄c̄us nec icidit̄ in z̄c̄us: tuc si decep̄s̄ ſuž v̄lure
dimidia p̄e iuſtū p̄c̄j in v̄editōe: z̄ q̄b̄ dr̄: vt̄
ſi fieret̄ ex ignorātia / vel inſipientia: ſicut ſit in
ebriosis/iuuenib⁹/aut̄ pdigis: vel ſilbi. tūc̄ de
cepto ſiat̄ restitutio. L̄ de ſecun. v̄edit̄. l̄. Si

De Wsura.

Tlora

in teationē, p̄ha si aliq̄s dīnes ad sufficiētā bas-
bens non p̄ceq̄ vīcē n̄ necessitatē sed ex avaricia
ve dīctor fīat tales reddit⁹ emat: tūc ēm ex par-
te ūber⁹ ē turpe luc⁹. **S**i at̄ q̄rat q̄ eq̄litas i
b̄ h̄cū suāda ē: Dicēdū q̄ tūc eq̄litas obfua⁹,
q̄n p̄cūl̄ tāre q̄nēitatis ēsq̄ p̄stas tāre emētis: t
sanitate eūs dē: ac p̄cūl̄ circa fruct⁹ possētis
sollicitate & labore: n̄ apper q̄s norabili⁹ hēc
meliorē p̄ces: v̄p̄ s̄z emēs v̄l̄ v̄dēs. Si at̄ tal
eq̄ras norabili⁹ cor rūpāt: certū ē q̄ p̄tract⁹ tūc
oīno illicit⁹ cēsēd⁹ ē. Lū bis p̄cor. bal. L. d̄ v̄l̄.
L. si ea paciōe. L. u⁹ ē idē senit̄ p̄c. **D**opz
ḡ: q̄ si p̄tract⁹ emptōis & vēditōis redditū ad
vīta sit licit⁹: q̄ ibi sit iustū p̄cūl̄ inf̄ emētē & vē-
dētē. Scđo q̄nō sit ibi corrupta sua mala in-
p̄cio: ita q̄ v̄dēs sp̄et emētēs cito mori & emēs
se speret diu vīciuz: & plus q̄s dedit receptuz.
Sz emēs cogite: ego 2mitro me deo/si citius
moriar q̄ pecunia totā recipio plac⁹: mibi p̄ re-
pub. residū ordinari v̄l̄ eo v̄ti: v̄l̄: p̄ moāsterio
aut ecclia z̄. Uēdēs cogite fīat dei volūtas si
ne cito morias siue diu vivas: facil⁹ ē dare suc-
cessus q̄s fili⁹: i casu nēcē ē h̄ie pecunia: neq̄ v̄-
dēs ērreleſ de morte emēt⁹: s̄z 2mitte volūtas

Obiecto
Prima

二

L'Orage
triples

cōmodari. Tertio est contractus venditionis
et emptionis. Primo quodem in cōtractu mutui
cum pensat suba rei r̄pius valor: et nō v̄sus vel
fruct⁹ eo q̄ rōne v̄sus nō licet recipie vlera for-
tē: s̄ sufficit q̄ mutuāti reddat̄ valor rei: et nō
opret q̄ eadē res in nūero reddat̄: q̄ in mutuo
dñiūz trāfserit: sic siq̄s alēi mucuā pecuniā: ar-
gentū nō monētū. cuprū. ferrū. frumentū tē.
Sed oīc cōmodato cadē res in nūero reddi
deberit: q̄ i eo dñiūm nō trāfserit et cōmodas p̄
rē repetere qn̄cūq̄s placet: s̄ p̄ v̄su illi⁹ nūbil re-
cipi d̄z: q̄ alias cōmodariū i locatiū trāfseret. ve-
siq̄s alteri cōmodarer vasa argēte/a. anulos/cā-
taros tē. Tertio i emptione et vēditōe p̄fata sub-
stāria et v̄l⁹ rei. Et iō si empero iusto p̄cio emic
et xtingar q̄ ap̄ possētione fruce⁹ p̄cipiat pl⁹
q̄s dedit sie iuste suū: et totū d̄ sorte est. Nā i em-
ptione et vēditōe si pl⁹ accipit seu accipi sperat̄
q̄s datū sit/viciōsuz nō est: cū totū de sorte sit.
Et h̄ificat̄ eā i emptione et vēditōe q̄ simpl̄t̄ sie
q̄s in illa q̄ sit ad ipsa seu ad vita. Nā eo iure q̄
q̄s recipit̄ et sit iuste suū in possētione ibo simpl̄t̄

emp̄s eode iure accep̄t̄e aliqd pl̄ q̄ dedit i pos-
sessionib⁹ v̄l redditib⁹ ad vitā sua. eo q̄ sic di-
ctū ē: totū qd pl̄ accip̄t̄ est de sorte: cū subam-
rei acq̄ v̄sluz fruct⁹ illi⁹ emat. **S**ed obstat
qdā inf̄ q̄s fuit Hoff. in ti. de v̄slu. q̄ aut̄ q̄ dicitur
pecunia ecclesiæ: t̄ recipiunt ab eis certas posses secunda.
siōes tenet̄as toto p̄e vite s̄e: vt post mortem
coz. posselliōes ad ecclias reuertāt̄: pecunia etiā
ap̄ eccliaz remanēt̄: h̄c illicit⁹ ē: eo q̄ boles
multū viuere sperār: eo q̄ talis h̄bētes credūr
se ampli⁹ peccūros d̄ redditib⁹ ipaz. posselli
onū q̄s sic pecunia: quā dederūr: cū sic sup̄dictū
est sola int̄ēte mētali v̄slura cōmitē possit. **A**d
h̄ dicendū v̄ exp̄ q̄ sola spes v̄slurari facit in
pracu mucui h̄l leu iterpearit̄: sic p̄z ex d̄ v̄slu.
i. c. v̄slu. q̄ ibi spaf aliquid qd nō ē de sorte: s̄z sic n̄
peccūt̄ h̄ vbi v̄o v̄dētio ē. **E**t circa h̄ c̄ia p̄t̄ q̄s
rit̄ q̄ iure v̄dēns ad vitā pura possessionē pecu
eīt̄ reīnēt̄ p̄t̄ emēs p̄ emptionē p̄z sup̄ui
xit. Ad qd dicendū: q̄ illud a v̄ditore licite teneri
p̄t̄ rōe tituli iuste emptiōis t̄ v̄dētiois. Nā sic
dicū est tal⁹ h̄c est licit⁹: q̄ icidit p̄culū t̄ du
biū ex v̄raq̄ pre: qn̄ ei iste emē ad eps dubiū
ē v̄p̄ obcat sup̄uiure pl̄ v̄l min⁹: p̄p̄ca ral̄ in
certiudo eps fac̄ eq̄litate i v̄raq̄ p̄c. L̄ si emē
q̄s v̄dēt̄ possessionē ad vitā emēs v̄dēt̄ eps in
certi: q̄ i grāt̄ qnt̄ debat sup̄uiure emēs. **E**t
cū defimario r̄p̄s p̄deara nā t̄ nō ab hoīe. iō ē
p̄cēt̄ hoīs int̄ētōe: ex nā ḡ h̄c⁹ / vere trāfserē
res i emēt̄. **E**t qn̄ moris licz p̄z vixerit: ex nā
eiusdē h̄c⁹ reuertit̄ ad v̄dēt̄: inec videt̄ b̄ difi
fictas maior q̄s i his q̄ simpl̄r v̄dēt̄. Nā s̄cē
emere equi: t̄ p̄o soluerit cētū floren. **P**stac
q̄ si equi i crastinū moreret n̄bilomin⁹ v̄dēt̄
iuste sibi illos centū florenos trānceret: q̄uis ex
re empta nullā v̄lilitatē empor p̄secut⁹ fuiss̄
Et h̄ dūmō alias i rali v̄dēt̄e i iterueit̄ fraus
aliq̄. **T**ertio obiectū qdā t̄ dicunt̄: q̄ qn̄ i h̄l
ceu tā v̄n̄ q̄s ali⁹ bz porioz̄ p̄t̄: p̄ract⁹ illicit⁹
est. i. si v̄dēt̄ bz porioz̄ p̄t̄ illicit⁹ ē: suo mō si
emēs bz porioz̄ p̄t̄ p̄ract⁹ illicit⁹. **E**t b̄ videt̄
ē i p̄posito. Nā sepe peccūt̄ q̄ viri et ml̄terea
xv. annoz̄ emēt̄ reddit⁹ ad vitā p̄ ea paruo
p̄cio q̄ infra octo annos p̄cipiū totā sorte. **E**t
licz mori possunt̄ iſra p̄dictos octo annos: p̄ba
bili⁹ tñ est q̄ possine viuere in duplo. Ex q̄ cē
p̄z q̄ emēs babz i fauoz̄ suū illud qd frequent⁹
us accidit: t̄ qd p̄babil⁹ est: t̄ v̄dēns i suū fa
uoz̄ bz qd rari⁹ euēnire solet. **E**t sic p̄z q̄ est
ineq̄litat̄ i p̄ractu: p̄p̄ca illicit⁹ esse videt̄. **A**d
h̄ dicendū est q̄ p̄z soluto ex p̄dictis: q̄ p̄ract⁹
iste nō d̄ illicit⁹ iudicari: nisi qn̄ in emēt̄ et
vendēt̄ iuris nālis eq̄ras nō fuas̄. In p̄posito
eo aut̄ casu nō videt̄ fuari tal⁹ eq̄ras p̄t̄ emēt̄
etat̄: q̄ v̄sile est q̄ tātū sup̄uiure debeat q̄
multū lucrabit: t̄ q̄ infra modicū eps recipiā
sorte. **E**t sic portoz̄ est z̄dictio emēt̄ q̄s t̄p̄ v̄n
dens̄/nisi fruct⁹ multer v̄l iuuenis emēs tot p̄
culis t̄ infirmitarib⁹ exposit⁹ esset: q̄ nō video
refaperit̄ qd istoz̄ p̄babil⁹ esset: aut̄ emēt̄

Vivere p̄ tantū tps q̄ ip̄e vendēs ledas nosq̄is
lit in ḥcū: aut ipm mori s̄fra pdicōs ānos: de
bet ḡ in tali ḥcū ut licet sit emētis eras et ifir/
mitas p̄ p̄sari. Sz qdā pdicū q̄ nō l̄ se expone
re p̄clō: sed calis s̄l h̄. ḡ r̄. Ad qdō dōm ē fm̄
Landul. iij. finaz. xv. di. q̄ clis emēs nō expō/
nit se p̄clō dānolo p̄t̄ p̄t̄rouersia doctoz. Un
sīḡ h̄ et incētōne q̄ nollet aliquid facere p̄ deū
et facit aliquid de q̄ est p̄t̄rouersia int̄ doc. daro q̄
illō qd facit sic malū et p̄iu bono: credit̄ tñ q̄
nō peccet. Hec ille. Hectū opio nō mltū vide
tura: sz securior et v̄or v̄ illa de q̄ sup̄ dictū est.
imo opio Lādulphi nllō mō est p̄lō pdicāda.

Equitas
uris na/
turali cūc
seuat.
L Circa scdām p̄ est qd: an liceat emere here
dirarias possētis p̄dialeas b̄ditarie. Ad hāc
qōnē dōm ē q̄ sic: p̄mō nālis iur̄ eq̄tas fuit.
Et h̄ tūc fī: qn̄ in tali ḥcū cātā eq̄tās obfūt
q̄ nō p̄ aliquid manifeste apper̄ q̄s h̄bentia beat
meliorē p̄c. Si v̄o appet̄ q̄ p̄ciū min̄ sit resp̄
ctu rei emp̄e: tūc ex p̄e emētis ē corruptio eq̄/
tatis: et renēt emēs ad iusti p̄ciū supplemētū. Et
si p̄ciū eēt ita p̄t̄ q̄ eēt min̄ dimidicētate iusti
p̄ciū: posse vendēs in foro iudicētare recedere a
p̄ciū. si aut̄ res emēa p̄i valor̄ est: et p̄ciū ita
magnum q̄ notabilē r̄ vēditā supercedit: tūc ex
p̄e vendētis eq̄tas ē corruptio: et in foro p̄seitē re
nef̄ pdicēt vendēs restituere qd accepit v̄lera p̄
ciū iustū. Et si ex eccl̄is eēt v̄lra dimidicētū w̄
st̄ p̄ciū: p̄t̄ emēs recedere a p̄ciū. Hic enī alit̄ vi
enī eēt posse: pura sīḡ decipies semetipm̄ ere
deret q̄ reddit̄ hereditarij p̄ram p̄uo p̄eo h̄i
posse: sic qn̄ emēt ad vitā. Si em̄ sīc sup̄ dcm̄
est in p̄ma p̄e fm̄ois qn̄ reddit̄ emēt ad vitā
p̄t̄ p̄ciū p̄i p̄ciū illicit̄ est: h̄cū: mlt̄ ampli
q̄ b̄ditarie emēt̄. fm̄ em̄ Alext̄. lō. qn̄ vēdit̄
io a paupe fīc̄ est: p̄t̄ artā neccitātē: tūc emp̄o
locū m̄tuatiōis cener̄: p̄t̄ ca m̄tuista est: p̄t̄ ne
cessitatē vendētis et maliciā ip̄ius emēt̄: q̄ p̄o/
p̄t̄ qd pl̄ accipit iustū tūcūlū possessionis nō
bz. **P**roin aduertēdū est q̄ qn̄ q̄s emēt pos/
sessione simpl̄ vel ad tps: et b̄ cā lucr̄ q̄ em̄
expectat ex nā tps: nō ex nā rei possētis: tūc est
viciū in ḥcū rale in iure: d̄r turpe lucr̄. Si
ho h̄mōi possētis emēt cā lucr̄: et talis emp̄o
p̄t̄ vendēt neccitātē fuerit min̄ iusta: cū cā re/
neat ex charitare subvenire tps: sic in tli ḥcū
v̄lre viciū est: nō qdē p̄ se: sed p̄t̄ eccl̄entia
rei: q̄ lucr̄ qd̄ ex tali ḥcū dīnosc̄: p̄ enire mi
litat̄ et p̄ximū charitatem. Si v̄o possētis quis
emēt nō cā lucr̄ p̄mo et p̄ se: sed ad suā et suoz
veilita: et v̄lre arq̄z neccitātē dūmō in emp̄o fer
ue: eq̄tas iur̄ hal̄: si accrescar p̄cessu tps pl̄
q̄z dat̄: iuste sit illō emēt̄: q̄ illō accipit tanq̄z
lūu: p̄t̄ h̄cū ip̄o nām̄: et nō rōnerp̄s nisi valde
p̄occns. Sīḡs aut̄ obf̄tar: q̄ si emēt redditus
b̄ditarie pdicō mō: necario ztingit fieri excel
sum nōal ilē sup̄ sorē p̄t̄ b̄ditaria successio
nē qd̄ videt in iustū. Ad qdō dōm̄ est: q̄ nec nōle
ws: nec ius positiū dicat: q̄ iste q̄ b̄ditarie
emēt rem: teneat tancū dare: p̄ es q̄tū pbabile

est q̄ debeat recipi ip̄e p̄ vitā suā et filiū et nepo/
res et tota posteritas ei⁹. qz fm̄ h̄ rei q̄ b̄ditarie
ricem̄t̄ m̄ me sub iusta estimatiōe cadere pos/
ser. Sed qn̄ tārāt̄ p̄ciū iustū sufficit q̄ habeat
respect⁹ ad illū q̄ emēt et ad ei⁹ posteritatē v̄lq̄z
ad certū ḡdū. puta force v̄lq̄z ad filiū vel nepo/
tes. nō aut̄ opz q̄ b̄t̄ respectū ad oēs q̄ ci suc/
cedere p̄nt̄ v̄lq̄z ad om̄ne tps. qz sic res q̄ vendēt̄
extimari nō posse. Et si breuit̄ in calib⁹ stādū
est p̄suerudi p̄t̄ iux arbitriū bonoz̄ viroz̄ ci⁹
mentēt̄ dūc̄: qz m̄dicio p̄ciū extimari posse.

C Quantū ad tertīū p̄e fm̄onis q̄rit̄: An lice
at emere pecūliarios reddit̄ b̄ditarie seu ad vi
ta: Ad h̄ dōm̄ est fm̄ Alext̄. lō. q̄ clis ḥcū lici
tus esse p̄t̄. Pro cui⁹ intelligū ē aduertēdū q̄
qd̄rupl̄ p̄t̄ cā viciū in ḥcū. Pr̄io ex cā māli.
scdō ex cā efficiēt̄. tertio ex cā formalī. q̄t̄o ex
cā finali. Pr̄imo modo p̄t̄ ēste viciū in ḥcū
ex cā māli. i. ex p̄e rei q̄ emēt vel vēdit̄: pura q̄
res minē vēdit̄l̄ est: sic h̄o liber q̄ vēdi nō p̄.
nec spūlāt̄ p̄nt̄ vēdit̄: nec ēt̄ p̄t̄ v̄d̄i alēna res
Et fm̄ h̄cū modū ḥcū h̄mōi fm̄ aliq̄s viciat̄
q̄ pecūia nō p̄t̄ vēdi. Et in eātū fm̄ eos talis cō
erat̄ viciat̄: q̄ ab actu emp̄ois decliat̄: et ḥcū
mūrui iūrat̄: ex q̄ nō līc̄ spare lucr̄. sic p̄z c̄ de
ysu. in c̄. p̄suluit. Sz en̄ p̄r̄ndēt̄ q̄ i reb̄ nfis
tria babēm̄ bona. Pr̄o mobilia. scdō imobiliā.
tertio ws in v̄rlq̄z: ita ip̄m ws vēdi p̄t̄ si
cū mobilia et imobilia. q̄ nō vēdit̄ ip̄a pecūia:
sz ins p̄cipiēdū reddit̄ ip̄os pecūiales. q̄uis
em̄ pecūia vēdi nō posse: nisi de alio ḡno q̄ p̄
cūnia v̄lual̄ sit vēderet̄: rōe argēt̄ minoris v̄l/
matoris: aut̄ rōe cupi et̄. alē em̄ pecūia v̄lual̄
vēdi nō p̄t̄: q̄ non p̄t̄ mai⁹ aut̄ min⁹ recipi q̄
ip̄a in se sit. Sz mutuū fieri p̄t̄ cū pecūia: et̄ tūc
nō l̄z v̄lra sortē recipi: trāsir̄ tñ cū vēdito ure.
Udem̄ em̄ aliqd̄ qd̄ cūi vel vēdi nō p̄t̄: et̄ tñ
cū aliqd̄ alit̄ trāsir̄ qd̄ de ure em̄ et̄ vēdi valz. sic
ws patronat̄ qd̄ spūlāt̄ annexū est: et̄ cū trāsir̄
cū vēdito ville vel fundi: q̄ de ure v̄lq̄z vēn̄
di p̄t̄. Sic p̄t̄git̄ in casu p̄posito. vēdit̄ cū ws
q̄ vēdito pecūia trāsir̄. Jus em̄ p̄cipiēdū q̄libet
anno talē pecūia q̄z titat̄ ē sup̄ bonis alit̄ vē/
dēt̄s sue b̄ditarie: sue ad vitā ip̄ius emēt̄s:
nō est pecūia: sz distinguit̄ vñu ab alio. Est tñ
ver̄ q̄ alia rōe nō p̄t̄ vēdi pecūia q̄ ius p̄spēto/
nar̄. P̄cūia em̄ non por̄ vēdi: q̄ mediū est in
vēdito: qd̄ singlārīt̄ ver̄ ē de pecūia v̄lual̄: q̄
starēt̄ alia pecūia nō v̄lual̄ loco argēt̄ vel bz
aliqd̄ ḡdūs ei⁹ vēdi licite. Jus aut̄ patr̄dar̄ vē/
di nō p̄t̄: q̄ spūlāt̄ annexū est. **S**cđō p̄t̄ ē
viciū in ḥcū ex cā efficiēt̄. i. ex p̄e ḥbēt̄. sic
est cūq̄ singlārīt̄ se can̄ et̄ qd̄ in pign̄ inēcndic̄
recipi: et̄ sic p̄cipit fruct̄ et̄alis rei et̄. et̄ tūc a v̄l/
cio v̄lre nō excuso. or̄. ad bz ex de pigno. Illo
nos. Et̄ h̄mō possit̄ aliqd̄ dicere q̄ b̄ viciū est:
q̄ tantūdē est sic m̄tuare centū p̄ decē q̄libet
anno. ita q̄ ḥbēt̄ m̄tuare id̄recte: et̄ em̄p̄i
one singlārīt̄ m̄tuū facit̄. sicut coiter fit in locāz
dis castris et̄ possessionib⁹. v̄bi. p̄ m̄tuuo imp̄y

Dubius

3

De Usura.

gnorat possessio: cuius fructus muruas peipie vobis
q; ad solonem murui. Posset enim dici finibus Bern
nardi. q; argumentum illud a sili non valit: q; in tali
hercū non est muruū directū nec indirectū. Nam
vbi muruū est muruā? ipi muruā ī p̄cio ob
ligat. h̄ in talī casu p̄ciū trāsist: et ius peipieō
rū redditū stat in lucro et p̄cio ipius ep̄roris.
possetē in b̄ hercū icidere viciū ex p̄ce īhercū. p

Viciū in p̄e cupiditatē et avariciā est. h̄ b̄ non accedit cō
hercū et tractuit: et b̄ ex ipius hercū nā. C Tertio possit ēē
cā forma viciū in hercū ex cā formalit. et ex pacē appo
lū. sc̄i rei q; trāsigit. h̄ est q; apponit p̄ciū qd̄ re
puget et q; trāsigit: ita q; ipa res non patet appo
ni rale p̄ciū. et b̄ mō zeing et ēē viciū in limo
nia. Alio mō q; pacē repugt hercū. h̄ est q; h̄
erū grū est: et tale viciū usura facit. Usura si
qd̄ est in b̄ q; aliquid exigit ex pacē rōe rei mu
tuare. Tale autē viciū non est in p̄dico hercū: cū
ibi non muruū: h̄ viciū in hercū sit. C Quarto mō
potē ēē viciū in hercū ex cā finali. i. ex p̄ce p̄ch, et
tale viciū excludit ab isto hercū q; proportionat
iuri p̄ciū qd̄ vedi. Regulare siqdē est q; hercū
emp̄ios et vēditōis illicit⁹ est: cū in eo iur⁹ nā
ēras non fuit. h̄ cū elis fuit et ras: ita q; nō
est notabilē excessus p̄ciū sup̄ re venditā: nec cō
versor: sicut licit⁹ est hercū. Non ḡ negat q; talis
tractus viciari nō possit ex p̄ce p̄ch: sed tamē
sicut potest viciari: ita p̄o ratificari Alio quoq;
q; modo, p̄bant aliquā hunc tractus esse licit⁹: qz
licite q; emere p̄ p̄diū, p̄ cētū libris: et p̄ciū
emp̄io posse b̄ dirarie dare, p̄ se et heredib⁹ su
is: b̄ vici pacē et recipiē p̄ciū obligaret, p̄ se/
et heredib⁹ suis dare q̄libet anno c. solidos/ vel
min⁹ finē cōēm estimatōe: et n̄l̄ differt in p̄spe
cēi dei/ v̄p̄ hercū mediatis: vel imēdiate/ hercū
licit⁹ esse videt. Facto et q; nō est honest⁹ nec
decē: sicut est hercū q; emū reddit⁹ p̄diale. C

R S; h̄ p̄dica arguit qd̄ dicētis b̄ iō nō li
cere: q; pecūia ad b̄ invenia est ut mediū sit in
lementē et vendētē: et nō ut emat et vēdat, p̄p̄ qd̄
emēs et vendēs pecūia/ viciū ea ad finē ad quē
nō est invenia: et p̄ nō peccat. Et magis q; talis
hercū nō videi reduci posse nisi ad hercū mu
tuū. Rō b̄m⁹ est: q; cū pecūia nō possit emi vel
vēdi: cū nō sit extremit̄ empiōis v̄l̄ vēditōis:
sed mediū. seq̄ q; non potē hercū iste reduci ad
venditionē. C tertū et est q; locatio nō possit di
cīcē cōmodatū: q; ad hercū murui cū reducere
neētē est: h̄ in eo sic in p̄cedētib⁹ p̄z: nō h̄ share
lucr̄. Ad b̄ dōm est q; sic p̄z ex p̄cedētib⁹: b̄
nō emū pecūia: sed ipm̄ ius: p̄p̄ ea muruū mi
nime p̄tē dici. C Itē: aliquid oponit et dicunt q;
b̄ v̄ accessus lucri ad sortē: elis autē accessus si
ue successiue/ siue sili facit hercū variare nō potē
q; v̄trob̄q; viciū ipa usura: cū usura sit q̄cqd̄ ac
cidit sortē: sic p̄ xiiij. q. iij. pleriq;. h̄ si fiat ac
cessus sili: pura siqdē dat c. libras ut recipiat. xx.
in uno anno/ usura est. q; eodē mō siqdē dat decē
ut recipiat. xx. in duob⁹ annis vel in trib⁹/ usura
est. Hoc autē zeing q; emū pecūiales reddit⁹

tus in certi annis lucr̄ nō soli equalē sorti: b̄
ēē excedit sortē. Et q̄uis talis excessus p̄ succē
siua p̄ceptiōē redditū fiat: enī b̄ hercū nō rati
ficat: sed p̄dēnar. q; nō differt v̄p̄ talis excessus
sc̄iā successiue v̄l̄ sili recipiat. Ad qd̄ dōm est
q; b̄ nō est accessus lucri ad sortē: q; in vēditōe
sic p̄dīcū est: totū de sorte est. Hec q; in b̄ ser
mone dicta sunt de sc̄o ēmino/ siue p̄pe. l. vīte.
seq̄ nūc ēmin⁹ ēmin⁹. l. culpe. de q; dīca in seq̄na
ser. Rogē: ḡ dēū ve sua misēria et pietate nos
custodiāt: ne pessimis ramis avaricie inuoluia
mur: ex q; tanq; ex radice cūcta mala procedunt.
Qd̄ nob̄ cedat dōs n̄f ie. cbis i sc̄la bnd̄. Am

De ētio ēmino. l. culpe. Ser. cxii.

Baldus om̄ malor̄

Baldus de sc̄o ēmino siue p̄pe: viciū ad
vitā. q; ēmin⁹ cāgit p̄pha dīcēs in p̄s. q; nō
trās ḡdīcēt. s. diu arbitratēs se vītere. De quo
ēmino audīst. p̄mo Utēū absq; vicio usura licet
cū sic emere ad vitā reddit⁹ p̄diale. Sc̄o an
liceat emere hereditarie possessiones p̄diale. C
Tertio an liceat emere pecūarios reddit⁹ her
editarie/ seu ad vitā? Nūc sup̄est dōm de ētio
ēmino viciū culpe. de q; sup̄ius ser. cx. H. Et hūc
ēmin⁹ rāgit p̄pha di. vbi s. L neq; querēt op̄is
re terrā. l. sic faciūt q; insariable cupiditate flas
grāt: vte sine ēmino eoꝝ diuinitē cumulat⁹: ven
dētēs ēmin⁹ ipi emperio q; non statī b̄ soluere
p̄ciū mercātē: q; oīa p̄cedūt ex pessima radice a
varicie. Pro ḡfa Ave. Ra. o. ma. est cu. vbi s.

C Pro inēleccū illi⁹ cētū ēmini viciū culpe
est aduerētēd̄ q; in re vendēda p̄tē triplex p̄ciū
p̄siderari. Prūm̄ dīstificat⁹ et limitat⁹. Sei
cundū augmētari. Tertiū minorat⁹. Et in b̄
stabūt rot⁹ p̄mo. De p̄mo ḡ p̄ciū iustificaro et in
mitato p̄p̄ dilatōem solonis p̄ciū rei empe est
norandū finē Sc̄o. in. iiij. dist. xv. q; pensatio
valoris usulū rez viciū nūnq; p̄tē nobis
siteri/ nisi p̄ p̄ciūtēlē seu sub rōne et mēlūra indi
visibili in p̄l̄o nūnq;: sed sub aliq; latitudine p̄p̄
tētē: circa quā etiā latitudine diuersa boīm ca
pita diuersi mode iudicat. De b̄ sup̄ latitudine dist
ser. cij. H. p̄rotū. C Sc̄o est notandū q; b̄
iustim̄ p̄mi p̄ciū. l. iustificati et limitati p̄tē etiā
distinguit⁹ triplex ḡdūs et etiā iustus. Primū
p̄tē noīari p̄ius. Sc̄os diserēt. Tertiū rigid⁹.
Prīm⁹ est p̄ciū minoris: sc̄os mediocris: tertī
maiōris. Verbi ḡra. sine decē p̄cie pannī eius
dem bonitātē/ laboris/ et artificij/ et expēnsib⁹
rū. p̄. p̄ciāz. p̄p̄ varia capita/ et diuersas finias
boīm varia extimatio sit. Et tandem regūnt
ipi extimatores circa illas explicit⁹ variari: ut
pura qd̄am extimāt quālibet illaz p̄ciū q̄nqua
genita floret. Et b̄ dici p̄tē p̄ciū limes et ḡdūs p̄tē
us. Alij extimāt quālibet cap̄ valere qnq; genita
cū dimidio. Et talis p̄tē dici limes et ḡdūs dist

p̄ciū
ḡmētā

Defēsi
nes me
tarow
iustop̄